

**" இப்பொழுது விசேஷ கவனம் செலுத்தி நேரம் மற்றும்
எண்ணத்தின் பொக்கிஷத்தை சேமிப்புகள்"**

இன்று படைப்பவர் திரிமூர்த்தி சிவதந்தை குழந்தைகளுக்கு மூன்று வாழ்த்துக்கள் கொடுக்கிறார். குழந்தைகள் தந்தைக்கு வாழ்த்துக் கூற வந்திருக்கிறார்கள் என்றால் தந்தையும் அதற்குப் பதிலாக மூன்று வாழ்த்துக்கள் கூறுகிறார். ஒன்று சிவஜெயந்திக்கு, இன்னொன்று வைரவிழாவிற்கு மற்றும் மூன்றாவது தற்சமயம் ஊக்கம், உற்சாகத்தோடு சேவை செய்வதற்கான வாழ்த்துக்கள்! அப்படி மூன்று வாழ்த்துக்களை நாலாபுறங்களிலுமுள்ள குழந்தைகளுக்கு பாப்தாதா கொடுக்கிறார். தந்தையிடம் அனைவருடைய உள்ளத்தின் ஊக்கம், உற்சாகத்தோடு செய்த சேவையின் செய்தி வந்து சேர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது. இந்த ஆன்மீக ஜெயந்தி முழுக் கல்பத்திலும் இருப்பதில்லை. ஏனென்றால் முழுக் கல்பத்தில் தேவ ஆத்மாக்கள், மகாத்மாக்கள், சாதாரண ஆத்மாக்கள் யாராக இருந்தாலும் ஆத்மாக்கள், ஆத்மாவின் ஜெயந்தியைக் கொண்டாடுகிறார்கள். மேலும் இந்த சங்கமயுகத்தில் சிரேஷ்ட ஆத்மாக்கள் நீங்கள் யாருடைய ஜெயந்தியைக் கொண்டாட வந்திருக்கிறீர்கள். பரமாத்மாவின் ஜெயந்தியைக் கொண்டாடுவதற்கு மற்றும் பரமாத்மா தந்தை குழந்தைகளின் ஜெயந்தியைக் கொண்டாடுகிறார். சத்யுகம், திரேதாயுகத்திலும் கூட பரமாத்மா உங்களுடைய ஜெயந்தியைக் கொண்டாட மாட்டார். மேலும் நீங்கள் பரமாத்மாவின் ஜெயந்தியைக் கொண்டாட மாட்டீர்கள். அப்படியானால் நீங்கள் எவ்வளவு கோடி மடங்கு பாக்கியம் நிறைந்த ஆத்மாக்களாக இருக்கிறீர்கள். அந்த மாதிரி தன்னுடைய உயர்ந்த பாக்கியத்தை எப்பொழுதாவது கனவிலும் கூட நினைத்திருந்திருப்பீர்களா? நினைக்கவில்லை இல்லையா? ஆனால் இன்று நடைமுறை ரூபத்தில் கொண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். அப்படியானால் குஷி தான் இல்லையா? பாருங்கள் வெளிநாட்டினரானாலும், பாரத தேசத்தை சேர்ந்தவரானாலும் அல்லது மதுபனைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும் யாரெல்லாம் இந்த சபையில் அமர்ந்திருக்கிறீர்களோ அவர்கள் எவ்வளவு அதிர்ஷ்டசாலிகள்! உள்மனதில் என்ன பாடலைப் பாடுகிறீர்கள்? ஆஹா, என்னுடைய பாக்கியம்! மேலும் தந்தையும் ஆஹா குழந்தைகளின் பாக்கியம்! என்று பாடுகிறார். விசேஷமாக சேவையின் குரூப் அமர்ந்திருக்கிறார்கள் இல்லையா, அனைத்து விதத்திலும் விசேஷமானவர்கள் தான் இல்லையா? அப்படி விசேஷ சேவைக்கான விசேஷ உடனடிப் பலனை பிராப்தி செய்யும் ஆத்மாக்கள் நீங்கள். அப்படி தந்தையும் அந்த மாதிரி உயர்ந்த ஆத்மாக்களைப் பார்த்து மகிழ்ச்சி அடைகிறார். குழந்தைகள் அதிகமாக மகிழ்ச்சி அடைகிறார்களா அல்லது தந்தை அடைகிறாரா? இருவருமே. அல்லது தந்தைக்கு அதிகமாக இருக்கிறதா? அல்லது உங்களுக்கு அதிகமாக இருக்கிறதா? நல்லது.

இன்று பாப்தாதா நாலாபுறங்களிலுமுள்ள சேவாதாரி வைரங்களை பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். நீங்கள் அனைவரும் மாலையில் இருக்கிறீர்கள் இல்லையா? தந்தையின் கழுத்தில் வைரமாகி மின்னக்கூடிய மாலையின் மணியாக இருக்கிறீர்களா அல்லது அது வேறு யாருமா? நீங்கள்தானா அல்லது இல்லையா? மக்கள் 108 மணி மாலை என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால் பாப்தாதாவின் கழுத்தில் நீங்கள் அனைத்து வைரங்களின் மாலை எவ்வளவு நீளமானது. 108 என்றால் நீங்கள் கீழே அமர்ந்திருப்பவராக ஆகிவிடுவீர்கள். பின்னால் இருப்பவர்களும் இருக்கிறார்கள் இல்லையா? முதலில் பின்னால் இருப்பவர்கள். இதுவும் தியாகத்தின் உடனடி பலனாகும். பாப்தாதா பின்னால் அமர்ந்திருப்பவர்களுக்கு அதிகம் வாழ்த்துக்கள் கூறுகிறார். மேலும் அதைவிட அதிகம் கீழே இருப்பவர்களுக்கு.

பாப்தாதா ஒவ்வொரு குழந்தையின் விசேஷத்தைப் பார்க்கிறார். சம்பூர்ணம் ஆகவில்லை என்றாலும், முயற்சி செய்பவர் தான். ஆனால் அந்த மாதிரி எந்த விசேஷமுமே இல்லாத தந்தையின் ஒரு குழந்தை கூட கிடையாது. அனைவரிலும் விசேஷம் இருக்கிறது. அனைத்தையும் விட முதல் விசேஷமோ கோடியில் சிலரின் பட்டியலிலோ இருக்கிறீர்கள் இல்லையா? மேலும் பெரிய பெரிய தபஸ்வி, மகான் ஆத்மாக்கள், 16,108 ஜகத்குரு, சாஸ்திரவாதியானாலும், மகாமண்டலேஷ்வரானாலும் தந்தையைத் தெரிந்திருக்க வில்லை. மேலும் தந்தையின் அனைத்து குழந்தைகளோ தந்தையைத் தெரிந்து கொண்டார்கள் இல்லையா? அப்படி தந்தையைத் தெரிந்து கொள்வது எவ்வளவு பெரிய விசேஷத்தன்மை. உள்ளப்பூர்வமாக "என்னுடைய பாபா" என்றோ கூறுகிறீர்கள் இல்லையா?. என்னுடையவர் என்று கூறி அதிகாரியாகவோ ஆகிவிட்டீர்கள் இல்லையா? அப்படியானால் இதை என்னவென்று கூறுவோம். அப்படி யார் தந்தையைப் பகுத்தறிந்து கொண்டார், தெரிந்து கொண்டார் என்றால் இந்த தெரிந்து கொள்வது கூட புத்தியின்

விசேஷம் ஆகும், பகுத்தறியும் சக்தி இருக்கிறது. அப்படி உங்கள் அனைவரின் பகுத்தறியும் சக்தி உயர்ந்ததாக இருக்கிறது. நல்லது - இன்று முக்கியமாக கொண்டாடுவதற்காக வந்திருக்கிறீர்கள் இல்லையா? இன்று கொண்டாடும் நாளா அல்லது இன்று கூட கேட்பதற்கான நாளா? கேட்கவும் வேண்டுமா? நல்லது.

சிவராத்திரி என்று கூறுகிறார்கள் ஆனால் உங்களைப் பொருத்தவரை இப்பொழுது என்னவாக இருக்கிறது? உங்களைப் பொருத்தவரை இராத்திரி இல்லை என்றால், வேறு என்னவாக இருக்கிறது? அமிர்தவேளையாக இருக்கிறது. இப்பொழுதோ இராத்திரியிலிருந்து வெளிவந்து விட்டீர்களா அல்லது கொஞ்சம் கொஞ்சம் இப்பொழுதும் இராத்திரி இருக்கிறதா? விடுபட்டு விட்டீர்களா? ஏதாவது விதமான இருள் வருகிறதா அல்லது அகன்று விட்டதா? அமிர்தவேளை எப்பொழுதும் வரதானத்திற்கான நேரமாகும் என்றால் உங்களுக்கு தினசரி வரதானம் கிடைக்கிறது தான் இல்லையா? அப்படி தந்தை வருகிறார் இரவில், ஆனால் எங்களுக்காக அமிர்தவேளை பொன்னான காலை வேளை, வைரமான காலை வேளையாக ஆகிவிட்டது. அப்படியானால் அந்த மாதிரி தன்னுடைய வரதான சொரூபத்தைப் பார்க்கிறீர்களா? மாயா வரதானத்தை மறக்கச் செய்து விடவில்லையே? மாயா வருகிறதா? சில நேரமோ வருகிறது தானே? மாயாவோ கடைசி நேரம் வரை வரும். அது சுலபமாகச் சென்று விடாது. ஆனால் மாயாவினுடைய வேலை வருவது மற்றும் உங்களுடைய வேலை தூரத்திலிருந்தே அதை விரட்டுவது. வந்து விட்ட பிறகு விரட்டினீர்கள் என்று அப்படி இருக்க வேண்டாம். அந்த நேரம் இப்பொழுது முடிவடைந்து விட்டது மாயா வந்தது, மேலும் உங்களை அசைத்தது, பிறகு நீங்கள் விரட்டினீர்கள் என்றால் நேரமோ இதில் சென்றது தான் இல்லையா? ஆனால் அமைதியின் சாதனங்கள் மூலம் தூரத்திலிருந்தே நீங்கள் அதை இது மாயா என்று தெரிந்து கொள்ள முடியும். இதிலும் நேரத்தை வீணாக்காதீர்கள். மேலும் மாயாவும் வரவோ விடுகிறார்கள் தான் இல்லையா என்பதையும் பார்க்கிறது. எனவே அதற்கு வருவதற்கான பழக்கம் ஏற்பட்டு விடுகிறது. எப்படி ஏதாவது ஒரு பசுவை, மிருகத்தை தன்னுடைய வீட்டில் வருவதற்கான பழக்கத்தை ஏற்படுத்தி விட்டீர்கள், பின்பு தொந்தரவு தாங்காமல் விரட்டவும் செய்தீர்கள். ஆனாலும் பழக்கமோ ஏற்பட்டு விடுகிறது தான் இல்லையா? மேலும் அனேக குழந்தைகளோ மாயாவிற்கு காபி, டீ கொடுத்தும் உபசரிக்கிறார்கள் என்றும் தந்தை கூறியிருக்கிறார். காபி, டீ என்ன கொடுக்கிறார்கள் தெரியும் இல்லையா? என்ன செய்வேன், எப்படி செய்வேன், இப்பொழுதோ முயற்சி செய்பவராக இருக்கிறேன், இப்பொழுதோ சம்பூர்ணம் ஆகவில்லை, இறுதியிலோ ஆகிவிடுவேன் என்ற இந்த மாதிரியான எண்ணங்கள் தான் காபி, டீ. எனவே காபி, டீயோ கிடைக்கிறது தானே என்று மாயாவும் பார்க்கிறது. யாருக்காவது ஒருவேளை நீங்கள் காபி, டீ குடிக்க கொடுத்தீர்கள் என்றால் அவர் வேண்டாம் என்று சென்று விடுவாரா அல்லது உட்கார்ந்து விடுவாரா? எனவே எப்பொழுதெல்லாம் ஏதாவது சூழ்நிலை வருகிறது என்றால் ஏன், என்ன, எப்படி, சில நேரமோ நடக்கத் தான் செய்கிறது, இப்பொழுது யார் தேர்ச்சி பெற்றிருக்கிறார்கள், அனைவரிடமும் இது இருக்கிறது - இது தான் மாயாவை உபசரிப்பது. சில காரமும், சில இனிப்பும் சாப்பிடக் கொடுத்து விடுகிறீர்கள். பின்பு என்ன செய்கிறீர்கள்? பிறகு வேதனைப்பட்டு பாபா இப்பொழுது நீங்களே விரட்டுங்கள் என்று கூறுகிறீர்கள். வரவிடுவது நீங்கள், மேலும் பாபா விரட்ட வேண்டும், ஏன்? ஏன் வரவிடுகிறீர்கள்? மாயா அடிக்கடி ஏன் வருகிறது? ஒவ்வொரு நேரமும், ஒவ்வொரு காரியத்தையும் செய்யும் போதே, மூன்று காலத்தையும் தெரிந்த நிலை என்ற ஆசனத்தில் நிலைத்திருப்பதில்லை. மூன்று காலத்தையும் தெரிந்த நிலை என்றால் கடந்த காலம், நிகழ்காலம் மற்றும் எதிர்காலத்தைத் தெரிந்திருப்பவர்கள். எனவே ஏன், என்ன என்று சொல்ல வேண்டியது இருக்காது. மூன்று காலங்களையும் தெரிந்தவராக இருக்கும் காரணத்தினால் இந்த விஷயங்களோ வரும், நடக்கத்தான் செய்யும், அது தன் மூலமாகவோ, மற்றவர்கள் மூலமாகவோ, இயற்கை மூலமாகவோ, அனைத்து விதங்களிலும் சூழ்நிலைகளோ வரும், வரத்தான் செய்யும் என்று முன்பாகவே தெரிந்து கொள்வார்கள். ஆனால் சுயநிலை சக்திசாலியாக இருக்கிறது என்றால் மற்ற சூழ்நிலைகள் அதன் எதிரில் ஒன்றுமே இல்லை. சூழ்நிலை பெரியதா அல்லது சுயநிலை பெரியதா? அல்லது சில நேரம் சுயநிலை பெரியதாக ஆகிவிடுகிறது, சில நேரம் சூழ்நிலை பெரியதாக ஆகிவிடுகிறது என்று அப்படியா? இதற்கான சாதனம் - ஒன்றோ முதல், இடை, கடை மூன்று காலங்களையும் சோதனை செய்து, புரிந்து கொண்டு பின்பு எதையும் செய்யுங்கள். நிகழ்காலத்தை மட்டும் பார்க்காதீர்கள். நிகழ்காலத்தை மட்டும் பார்க்கிறீர்கள் என்றால் சில நேரம் சூழ்நிலை உயர்ந்ததாக ஆகிவிடுகிறது, மேலும் சில நேரம் சுயநிலை உயர்ந்ததாக ஆகிவிடுகிறது. உலகத்திலும் முதலில் யோசியுங்கள், பின்பு செய்யுங்கள் என்று கூறுவார்கள். இல்லையென்றால், யார்

யோசித்து செய்வதில்லையோ பிற்காலத்தில் யோசிப்பது வேதனைப்படும் ரூபமாக ஆகிவிடும். அந்த மாதிரி செய்திருக்கக்கூடாது, அந்த மாதிரி செய்திருக்க வேண்டும். பின்னால் யோசிப்பது என்றால் வேதனைப்படுவதின் ரூபம், மேலும் முதலில் யோசிப்பது என்பது ஞான சொரூப ஆத்மாவின் குணம் ஆகும். துவாபர், கலியுகத்திலோ அனேக விதமான வேதனைகளையோ அனுபவித்தே வந்திருக்கிறீர்கள் இல்லையா? ஆனால் இப்பொழுது சங்கமயுகத்தில் வேதனை அடைவது என்றால் ஞான சொரூப ஆத்மா இல்லை என்பதாகும். அந்த மாதிரி உங்களுக்கு உங்கள் மேலேயே மனதில் ஒரு விநாடி கூட வேதனைப்படுவது இல்லாத அளவிற்கு தன்னைத் தானே உருவாக்கிக் கொள்ளுங்கள்.

அப்படி இந்த வைர விழாவில் முக்கியமாக முழு நாளில் ஒன்று நேரம் மற்றும் இன்னொன்று சங்கல்பம் (எண்ணம்) இந்த இரண்டு பொக்கிஷங்களின் மேல் கவனம் வையுங்கள். பொக்கிஷங்களோ பார்க்கப்போனால் அதிகம் இருக்கின்றன, ஆனால் விசேஷமாக இந்த இரண்டு பொக்கிஷங்களின் மேல் கவனம் செலுத்த வேண்டும். ஒவ்வொரு நாளும் உயர்ந்த மற்றும் நல்ல எண்ணங்கள் எவ்வளவு சேமித்திருக்கிறேன்? ஏனென்றால் முழுக் கல்பத்திற்காக சேமிப்பதற்கான வங்கி இப்பொழுது திறந்திருக்கிறது. சத்யுகத்தில் இந்த சேமிக்கும் வங்கி மூடப்பட்டு விடும். இந்த வங்கியும் இருக்காது, மற்ற வங்கிகளும் இருக்காது. இவ்வளவு செல்வம் உங்களிடம் இருக்கும். அதனால் நீங்கள் யாரிடமும், எதையும் பெறுவதற்கான அவசியமே இருக்காது. வங்கியில் ஏன் பணத்தை வைக்கிறார்கள்? ஒன்று பாதுகாப்பிற்காக, இன்னொன்று வட்டி கிடைக்கிறது. சிலர் அந்த மாதிரி விவேகமானவர்களும் இருக்கிறார்கள் அவர்கள் வட்டி மூலமாகவே தன்னுடைய வாழ்க்கையை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மேலும் இந்த நேரம் ஒருவேளை அந்த மாதிரி விவேகமானவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால் நல்லது தான். சேமிப்பு செய்கிறார்கள் தான் இல்லையா? ஆனால் வட்டியை எந்தப் பக்கம் பயன்படுத்துகிறீர்கள் என்று அதையும் பார்க்க வேண்டும். அப்படி சத்யுகத்தில் இந்த வெளியுலக வங்கியும் இருக்காது, மேலும் ஆன்மீக பொக்கிஷங்களை சேமிப்பதற்கான வங்கியும் இருக்காது. இரண்டு வங்கிகளும் இருக்காது. இந்த நேரம் ஒன்றை பல மடங்காக்கி கொடுப்பதன் வங்கியும் இருக்கிறது, ஆனால் ஒன்றை சேமித்தீர்கள் என்றால் தான் பல கோடி மடங்கு கிடைக்கும் என்று அப்படியும் இல்லை, அதற்கும் கணக்கு இருக்கிறது. அப்படி வைர விழாவில் உண்மையான வைரமாக ஆகியே தீர வேண்டும் என்ற இது உறுதியாக இருக்கிறது தான் இல்லையா? அல்லது ஆக முடியுமோ அல்லது முடியாதோ என்று சில நேரம் எண்ணம் வருகிறதா? தெரியவில்லை என்பதோ மனதில் வரவில்லை தானே? என்னவானாலும் சரி தியாகம் செய்ய வேண்டும், தபஸ்யா செய்ய வேண்டும், பணிவானவராக ஆக வேண்டும், என்ன நடந்தாலும் சரி அவசியம் ஆக வேண்டும். அப்படியா? ஆம் அல்லது இல்லை என்று கூறுங்கள் (ஆமாம்). ஆம் என்று சொல்வது மிகச் சலபம். ஆம் என்று சொல்லி நடப்பவராக ஆவதில் கவனம் கொடுக்க வேண்டும். முதல் முதல் தியாகம் இந்த "நான்" என்ற வார்த்தையின் தியாகம் ஆகும். இந்த "நான்" என்ற வார்த்தை மிகப் பழையது, ஆனால் தற்சமயம் இது மிகுந்த ராயல் ரூபத்தில் ஆகிவிட்டது. இந்த நான் என்ற வார்த்தையை முடித்து உங்களுடைய பேச்சிலும் கூட பாபா, பாபா என்ற வார்த்தை வந்து விட வேண்டும். சொல்லப் போனால் இது சாதாரண விஷயம் "நான்" தகுதியானவன் இல்லையா? எனவே தகுதியானவன் என்றால் சேவை மற்றும் நிவாரணம் அதன்படி கிடைக்க வேண்டும். "நான்" தகுதியானவன், "நான்" செய்கிறேன் என்றால் இது சரியா? செய்யத்தான் செய்கிறீர்கள் இல்லையா? பிறகு ஏன் "நான்" செய்கிறேன் என்று சொல்லக்கூடாது. "நான்" சரி, தவறு என்று சொல்வதிலோ "நான்" செய்கிறேன் என்று வரும் இல்லையா? நீங்கள் செய்வதில்லையா? செய்வது பாபா ஆவார். அந்த தந்தை செய்விப்பவர், ஆனால் செய்பவரோ நீங்கள் தான் இல்லையா? அப்படி "நான்" என்று கூறுவது ஏன் தவறாக ஆனது? அப்படியே எப்பொழுது "நான்" என்ற வார்த்தையை உபயோகிக்கிறீர்கள் என்றால் உண்மையில் "நான்" என்ற வார்த்தை எதைக் குறிக்கிறது, ஆத்மாவையா அல்லது உடலையா? "நான்" யார்? "நான்" ஆத்மா தான் இல்லையா, உடலோ இல்லை தானே? ஒருவேளை ஆத்ம அபிமானி ஆகி "நான்" ஆத்மா ஆவேன் என்ற நினைவோடு "நான்" என்ற வார்த்தையை உபயோகம் செய்தீர்கள் என்றால் அது சரி தான். ஆனால் "நான்" என்ற வார்த்தையை தேக உணர்வின் ரூபத்தில் ஒருவேளை உபயோகிக்கிறீர்கள் என்றால் அது தவறாகும். முழுநாளில் இந்த "நான்" என்ற வார்த்தை அதிகமாக வருகிறது. மேலும் வரத்தான் செய்யும். எனவே எப்பொழுதெல்லாம் "நான்" என்ற வார்த்தையைக் கூறுகிறீர்களோ அப்பொழுது "நான்" யார் என்பதை பயிற்சி செய்யுங்கள். உண்மையிலேயே "நான்" ஒரு ஆத்மா தான். உடலை "என்னுடையது" என்று கூறுவார்கள். ஒருவேளை "நான்" என்ற வார்த்தையை ஆத்ம அபிமானியாகி

கூறினீர்கள் என்றால் ஆத்மாவிற்கு தந்தை இயல்பாகவே நினைவிருக்கிறது. சொல்வதற்கும் அவசியம் இருக்காது. "நான்" ஒரு ஆத்மா தான் என்ற இந்தப் பயிற்சியை ஏற்படுத்துங்கள். எப்படி இந்த தவறான நான் என்கின்ற பயிற்சி ஆகிவிட்டதனால் அதுவே இயற்கையாகிவிட்டது. எப்பொழுதெல்லாம் நான் என்ற வார்த்தை கூறுகிறார்கள் என்றால் தன்னுடைய பெயர், ரூபம் நினைவில் வந்து விடுகிறது. நான் யார்? நான் இன்னார் என்பது இயற்கையாகிவிட்டது தான் இல்லையா? யோசிக்க வேண்டியது இருக்காது. எனவே இந்த தவறான உணர்வோடு "நான்" என்ற வார்த்தையை உபயோகித்தீர்கள் என்றால் அப்பொழுது தான் ரிசல்ட்டில் உழைப்பு அதிகம் மற்றும் பிராப்தி குறைவாக இருக்கிறது. அனேக குழந்தைகள் நாங்களோ அதிக சேவை செய்கிறோம், மிகக் கடுமையாக உழைக்கிறோம். ஆனால் இவ்வளவு பிராப்தி இருப்பதில்லை என்று கூறுகிறார்கள். அதற்கான காரணம் என்ன? வரதானம் அனைவருக்கும் ஒன்று தான், 60 வருடம் முடித்தவர்களுக்கும் ஒன்று என்றால், ஒரு மாதத்தினருக்கும் அதே ஒன்று தான். பொக்கிஷம் அனைவருக்கும் ஒரே மாதிரி தான். பாலனையும் அனைவருக்கும் ஒரே மாதிரி தான், தினசரி செய்ய வேண்டிய காரியங்கள், மரியாதைகள், அனைவருக்கும் ஒரே மாதிரி தான். வேறு வேறு என்பதோ இல்லை தான் இல்லையா. வெளிநாடுகளின் மரியாதைகள் வேறு, பாரதத்தின் மரியாதைகள் வேறு என்று அப்படியோ இல்லையே? கொஞ்சம், கொஞ்சம் வித்தியாசம் இருக்கிறதா? இல்லை தானே? அப்படியானால் எப்பொழுது அனைவரும் ஒன்று என்றால் பிறகு சிலருக்கு வெற்றி கிடைக்கிறது, சிலருக்கு குறைவாக கிடைக்கிறது என்றால் - ஏன்? என்ன காரணம்? பாப்தாதா குறைவாக உதவி கொடுக்கிறாரா என்ன? சிலருக்கு அதிகமாக கொடுக்கிறார், சிலருக்கு குறைவாக அப்படி இருக்கிறதா? இல்லை. பிறகு ஏன் அந்த மாதிரி ஆகிறது? இதன் அர்த்தம் என்னவாகிறது? தன்னுடைய தவறு. அல்லது தேக உணர்வுள்ள நான் என்பது வந்து விடுகிறது அல்லது சில நேரம் உடன் இருப்பவர்களின் வெற்றியைப் பார்த்து பொறாமையும் வந்து விடுகிறது. அந்த பொறாமையின் காரணமாக உள்ளப்பூர்வமாக என்ன சேவை செய்ய வேண்டுமோ அதை புத்தியால் செய்கிறார்கள், ஆனால் உள்ளப்பூர்வமாகச் செய்வதில்லை. மேலும் உள்ளப்பூர்வமாக சேவை செய்தால் பலன் கிடைக்கிறது. அனேக தடவைகள் குழந்தைகள் புத்தியை உபயோகிக்கிறார்கள், ஆனால் உள்ளம் மற்றும் புத்தி இரண்டையும் இணையச் செய்வதில்லை. புத்தி கிடைத்திருக்கிறது, அதை காரியத்தில் ஈடுபடுத்துவது நல்லது தான்! ஆனால் புத்தி மட்டும் இல்லை. யார் உள்ளப்பூர்வமாக செய்கிறார்களோ அவர்களுடைய உள்ளத்தில் தந்தையின் நினைவும் எப்பொழுதும் இருக்கும். புத்தியால் மட்டும் செய்கிறார்கள் என்றால் கொஞ்ச நேரம் ஆம்! பாபா தான் செய்கிறார் என்று புத்தியில் நினைவிருக்கும், ஆனால் கொஞ்ச நேரத்திற்குப் பிறகு பின்பு அதே "நான்" என்பது வந்து விடுகிறது. எனவே புத்தி மற்றும் உள்ளம் இவ்விரண்டின் சமநிலையை பராமரியுங்கள்.

வைர விழாவில் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று கூறினோம். விசேஷமாக சேமிப்பு கணக்கை அதிகரியுங்கள். முழு நாளில் என் மூலமாக அந்த மாதிரி எந்த விஷயமும் நடக்கவில்லை, யாருக்கும் துக்கம் கொடுக்கவில்லை. யாருடனும் எந்த பிரச்சனையும் ஏற்படவில்லை, அதாவது இழக்கவில்லை என்று அந்த மாதிரி இல்லை. இழக்கவில்லை என்பதோ நல்ல விஷயம் தான் ஆனால் சேமித்தீர்களா? சேவையும் செய்தீர்கள் என்றால் தன்னுடைய ஆன்மீக நிலையினால் சேவையில் வெற்றியை அடைந்தீர்களா? மற்றும் வெற்றியை சேமித்தீர்களா? சேவையில் நேரத்தை ஈடுபடுத்தினீர்கள், அது நல்ல விஷயம் தான் ! ஆனால் சேவை எந்த விதிமூலம் செய்தீர்கள்? சிலரோ நாங்கள் முழு நாளும் இவ்வளவு சேவையில் பிஸியாக இருக்கிறோம், நாங்கள் எங்கிருக்கிறோம் என்பது கூட தெரிவதில்லை என்று கூறுகிறார்கள். பிஸியாக இருக்கிறீர்கள் இது என்னவோ நல்ல விஷயம் தான்! ஆனால் சேவையின் பிரத்யக்ஷ பலன் சேமிப்பானதா? அல்லது உழைக்க மட்டும்தான் செய்தீர்களா? சேவையில் 8 மணி நேரத்தை ஈடுபடுத்தினீர்கள். ஆனால் 8 மணிநேரமுமே சேவைக்காக சேமிப்பானதா? நேரம் சேமிப்பானதா? அல்லது பாதி சேமிப்பானது, பாதி அங்கிங்கு செல்வதிலும், யோசிப்பதிலும் வீணாகச் சென்றதா? சிரேஷ்ட எண்ணம், சுபபாவனை, நல்விருப்பங்களின் எண்ணம் சேமிப்பாகும். அப்படி முழுநாளில் சேமிப்பு கணக்கை கவனியுங்கள். எப்பொழுது சேமிப்பு கணக்கு அதிகரித்துக் கொண்டே இருக்கும் என்றால் இயல்பாகவே வைரமாக ஆகியே விடுவீர்கள். இப்பொழுது கூட நேரம் மற்றும் எண்ணம் நல்லதாகவும் இருப்பதில்லை, கெட்டதாகவும் இருப்பதில்லை. கெட்டதாக இருப்பதில்லை, இதிலேயோ தப்பித்துக் கொண்டீர்கள். ஆனால் நல்லதில் சேமிப்பு ஆனதா? புரிந்ததா? நேரத்தை, எண்ணத்தை மிச்சப்படுத்துங்கள், எவ்வளவு இப்பொழுது மிச்சப்படுத்துவீர்கள், சேமிப்பு செய்வீர்கள் என்றால் முழுக் கல்பமும் அதே பிரகாரம் இராஜ்யமும் செய்வீர்கள் மற்றும் பூஜைக்குரியவராகவும்

ஆவீர்கள். துவாபர் யுகத்திலிருந்து நீங்கள் சாகார உடல் ரூபத்திலோ இறங்கும் கலையில் வருகிறீர்கள் என்றாலும், உங்களால் சேமிக்கப்பட்ட கணக்கு உங்களுடைய ஜடச்சிலைகளுக்கு பூஜையை செய்விக்கும். அப்படி வீணானதில் மற்றும் சாதாரண நேரமாக எவ்வளவு இருந்தது என்று கவனம் வைத்தீர்கள் என்றால் தெரிய வந்து விடும். சாதாரண எண்ணம் எத்தனை இருக்கிறது? ஆனால் ஒரு கவனம் வைக்க வேண்டும் - ஒருவேளை உதாரணமாக உங்களுடைய இன்றைய நாளின் சேமிப்பு கணக்கு மிகக் குறைவாக இருந்தது என்றால் குறைவைப் பார்த்து மனம் உடைந்து போகக்கூடாது. இப்பொழுது கூட சேமிப்பு செய்வதற்கு நமக்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று இன்னும் புரிந்து கொள்ளுங்கள். தன்னை ஊக்கம், உற்சாகத்தில் கொண்டு வாருங்கள். மற்றவர்களோடு செய்யாமல் உங்களோடு நீங்களே பந்தயம் செய்யுங்கள். இன்று ஒருவேளை 8 மணி நேரம் சேமிப்பு ஆனது என்றால் நாளை 10 மணி நேரம் ஆகட்டும் என்று உங்களோடு நீங்களே பந்தயம் செய்யுங்கள். மனம் உடைந்து போகக்கூடாது. ஏனென்றால் இருந்தும் இப்பொழுது சேமிப்பு செய்வதற்கான நேரம் இருக்கிறது. இப்பொழுது மிகுந்த கால தாமதத்தின் அறிக்கை பலகை போடப்படவில்லை. கடைசி முடிவின் நேரம் இப்பொழுது அறிவிக்கப் படவில்லை. எப்படி லௌகீக பரீட்சையில் தேதி முடிவு செய்யப்பட்டு விட்டது என்றால் நன்றாக முயற்சி செய்பவர் என்ன செய்கிறார்? மனமுடைந்து போகிறாரா அல்லது முயற்சி செய்வதில் முன்னேறிச் செல்கிறாரா? எனவே நீங்களும் மனம் உடைந்து போகாதீர்கள். இன்னும் அதிகமாக ஊக்கம் உற்சாகத்தில் வந்து நான் என்னுடைய சேமிப்பு கணக்கை அதிகரிக்கத் தான் வேண்டும் என்று உறுதியான எண்ணம் வையுங்கள். புரிந்ததா? மனம் உடைந்தவராகவோ ஆக மாட்டீர்களே? பிறகோ தந்தைக்கு கடுமையாக உழைக்க வேண்டியது வரும். பின்பு பாபா என்னவாகிவிட்டது.... அந்த மாதிரி ஆகிவிட்டது...! என்று பெரிய பெரிய கடிதங்கள் எழுதத் தொடங்கிவிடுவார்கள். பாபா காப்பாற்றுங்கள், காப்பாற்றுங்கள்! என்று அப்படி கூறாதீர்கள். பாருங்கள், உங்களுடைய ஜடச்சிலைகளிடம் சென்று எங்களை காப்பாற்றுங்கள்! என்று வேண்டித் செய்கிறார்கள். அப்படி நீங்கள் காப்பாற்றுபவர்களேயன்றி, காப்பாற்று காப்பாற்று! என்று கூச்சலிடுபவர்கள் அல்ல. நல்லது.

ஜெயந்திக்கு வாழ்த்துக்கள் கூறும் நாலாபுறங்களின் குழந்தைகளுக்கு, எப்பொழுதும் தந்தையுடன் சேர்ந்தே இருக்கக்கூடிய இணைந்த ரூபதாரி குழந்தைகளுக்கு, எப்பொழுதும் ஊக்கம் உற்சாகத்தின் மூலமாக தன்னை மற்றும் மற்றவர்களை முன்னேற்றம் செய்விக்கக்கூடிய குழந்தைகளுக்கு, நாலா புறங்களிலும் சேவையில் முன்னேறிச் செல்லக்கூடிய உண்மையான சேவாதாரி குழந்தைகளுக்கு, பாப்தாதாவினுடைய பல கோடி மடங்கு வாழ்த்துக்கள் உரித்தாகுக! அன்பு நினைவின் கூடவே தந்தையும் குழந்தைகளுக்கு வாழ்த்துக்கள் மற்றும் அன்பு நினைவுகளை ஸ்வீகாரம் செய்வித்துக் கொண்டிருக்கிறார். அனைத்து பக்கங்களிலும் வாழ்த்துக்கள்! வாழ்த்துக்கள்! என்ற பாடல் உள்ளத்தில் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அப்படி அந்த மாதிரி வாழ்த்துக்கள் பெறுவதற்கும் மற்றும் கொடுப்பதற்கும் இரண்டின் சங்கமத்தின் விசேஷ அன்பு நினைவுகள் மற்றும் நமஸ்காரம்.

வரதானம் : தன்னை தந்தையிடம் ஒப்படைத்து புத்தியாலும் சமர்ப்பணம் ஆகக்கூடிய டபுள் லைட் ஆகுக !

தன்னுடைய பொறுப்பை தந்தைக்குக் கொடுத்துவிட்டு, தன்னை தந்தையிடம் ஒப்படைத்து விடுங்கள் அதாவது தன்னுடைய அனைத்து சுமைகளையும் தந்தைக்கு கொடுத்து விடுங்கள். பின்பு டபுள் லைட் ஆகிவிடுவீர்கள். புத்தியால் சமர்ப்பணமாகி விட்டீர்கள் என்றால் எந்த விஷயமும் புத்தியில் வராது, அனைத்தும் தந்தையினுடையது, அனைத்தும் தந்தையில் இருக்கிறது என்றால் பின்பு வேறு எதுவுமே இல்லை. எப்பொழுது வேறு எதுவுமே இல்லை என்றால், புத்தி எங்கே செல்லும், ஒரே ஒரு தந்தை மட்டும் தான். நினைவு என்ற ஒரே ஒரு வழி தான். இந்த வழி மூலம் சுலபமாக லட்சியத்தைச் சென்றடைந்து விடுவோம்.

**கலோகன் - ஆபாத நிலை என்ற ஆசனத்தில் அமர்ந்து, சாட்சியாகப் பார்ப்பவராகி தன்னுடைய
பாகத்தைச் செய்பவர் தான் உயர்ந்த கதாபாத்திரம் உடையவர்.**